



ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Alexandra Krysla a soudců JUDr. Veroniky Burianové a Mgr. Lukáše Pišvejce ve věci

žalobce: **nezl. D.T.**, narozený dne ...
státní příslušnost Vietnamská socialistická republika
bytem ...
zastoupený advokátkou Mgr. Hanou Havelkovou
sídlem Jaltská 7, 360 01 Karlovy Vary

proti
žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**
sídlem nám. Hrdinů 1634/3, 140 21 Praha 4

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 15. 5. 2019, č. j. MV-45956-4/SO-2019,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.

Napadené rozhodnutí

1. Žalobce se podanou žalobou domáhá zrušení shora uvedeného rozhodnutí žalované, kterým bylo podle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „*správní řád*“) zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky ze dne 21. 2. 2019, č. j. OAM-3074-8/ZR-2018 (dále jen „*prvoinstanční rozhodnutí*“), jímž byla podle § 77 odst. 2 písm. c) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území ČR (dále jen „*zákon o pobytu cizinců*“) zrušena platnost jeho povolení k trvalému pobytu a podle § 77 odst. 3 téhož zákona mu byla k vycestování z území ČR stanovena lhůta 30 dnů od právní moci napadeného rozhodnutí.

II.

Žaloba

2. V podané žalobě žalobce namítl, že správní orgány porušily § 2 odst. 3 správního řádu, když nešetřily práva nabytá v dobré víře a oprávněné zájmy nezletilého dítěte. Dále namítl, že správní orgány neprošetřily osobní poměry žalobce a nevěnovaly se jeho zájmu, byť je žalobce nezletilým dítětem. Je nutno respektovat Úmluvu o právech dítěte.
3. Konkrétně žalobce uvedl, že si zájem nezletilého dítěte a jeho výchova v jemu známém prostředí zaslouží ochranu. Na území se zdržuje celá jeho rodina, tj. rodiče a bratr narozený v roce x. Žalobce se v ČR narodil, navštěvuje mateřskou školu, nemá vazby ve Vietnamu, veškeré zázemí má na území. Jeho rodiče mají majetek a zázemí pro jeho výchovu v ČR. Žalobce zde má lékaře a je odkázán na péči rodičů. Žalobce má rodinné vztahy na území s bratrem a ostatními dětmi.
4. Žalobce žádal, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení.

III.

Vyjádření žalované k žalobě

5. Ve vyjádření k podané žalobě žalovaná uvedla, že žalobcova rodina pobývá na území bez pobytového oprávnění. Proto je v nejlepší zájmu žalobce jako dítěte vycestovat ze země s rodinou do země společného původu. V zemi původu může plnit školní docházku. Vzhledem k věku si žalobce nemohl k území vypěstovat zakořeněné a intenzivní vazby. Žalobce netvrdil, že by mu v zemi původu nemohla být poskytnuta lékařská péče a že by pro něj nebylo příznivé životní prostředí. Nemovitosti rodiny byly obstaveny exekutorem. Integraci rodiny vyvrací to, že u soudního jednání rodičů musel být přítomen tlumočník.
6. Žalovaná žádala, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

IV.

Posouzení věci soudem

7. Vzhledem k tomu, že oba účastníci s tímto postupem vyslovili výslovný souhlas, rozhodl soud v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. o věci samé bez jednání.
8. V souladu s § 75 odst. 1, 2 s. ř. s. vycházel soud při přezkoumání napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, a napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů uplatněných v žalobě.

V.

Rozhodnutí soudu

9. Žaloba je nedůvodná.
10. Soud vyšel z následující právní úpravy: Podle § 77 odst. 2 písm. c) zákona o pobytu cizinců platí, že ministerstvo zruší platnost povolení k trvalému pobytu, jestliže byla zrušena platnost povolení k trvalému pobytu uděleného tomu, kdo o cizince, držitele tohoto povolení, pečoval za podmínky, že toto rozhodnutí bude přiměřené z hlediska jeho zásahu do soukromého nebo rodinného života cizince.
11. § 174a odst. 1, 3 zákona o pobytu cizinců stanoví, že při posuzování přiměřenosti dopadů rozhodnutí podle tohoto zákona správní orgán zohlední zejména závažnost nebo druh protiprávního jednání cizince, délku pobytu cizince na území, jeho věk, zdravotní stav, povahu a pevnost rodinných vztahů, ekonomické poměry, společenské a kulturní vazby navázané na území a intenzitu vazeb ke státu, jehož je cizinec státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, ke státu jeho posledního trvalého bydliště. Účastník řízení je povinen v rámci řízení poskytnout ministerstvu veškeré relevantní informace potřebné k posouzení přiměřenosti vydaného rozhodnutí. Přiměřenost dopadů rozhodnutí podle tohoto zákona správní orgán posuzuje pouze v případech, kdy to tento zákon výslovně stanoví.
12. Podle čl. 8 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod má každý právo na respektování svého soukromého a rodinného života, obydlí a korespondence, přičemž státní orgán nemůže do výkonu tohoto práva zasahovat kromě případů, kdy je to v souladu se zákonem a nezbytné v demokratické společnosti v zájmu národní bezpečnosti, veřejné bezpečnosti, hospodářského blahobytu země, předcházení nepokojům a zločinnosti, ochrany zdraví nebo morálky nebo ochrany práv a svobod jiných. Podle čl. 3 odst. 1 Úmluvy o právech dítěte musí být nejlepší zájem dítěte předním hlediskem při jakékoli činnosti týkající se dětí, ať už uskutečňované veřejnými nebo soukromými zařízeními sociální péče, soudy, správními nebo zákonodárnými orgány.
13. Jádrem žalobcových námitek byla argumentace, že správní orgány nesprávně posoudily přiměřenost dopadu svých rozhodnutí do soukromého a rodinného života (dále jen „přiměřenost“) žalobce.
14. Z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 4. dubna 2019, č. j. 9 Azs 72/2019 - 33, vyplývá, že „(...) správní orgán při zjišťování podstatných skutečností zpravidla může vycházet jen z toho, co uvede a osvědčí účastník, resp. nemůže dál, než kam jej účastník pustí. To však neplatí v případě, jestliže jsou relevantní skutečnosti správnímu orgánu v době rozhodování známy nebo v průběhu správního řízení vyšly najevo (k tomu srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 4. 2011, č. j. 5 As 7/2011 - 48, Sb. NSS č. 2412/2011)“ (...) Při posuzování přiměřenosti zásahu do práv cizince musí správní orgán vážit kritéria, která vypočítává ustanovení § 174a zákona o pobytu cizinců, avšak nemusí v rozhodnutí všechna zde uvedená kritéria vyjmenovat a předjímat u nich případný dopad na rozhodnutí. Postačí výslovně zohlednit důvody, které jsou v daném případě specifické a nikoliv ty, které žádným způsobem nevyplývají z průběhu řízení (srovnej rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 2. 2014, č. j. 8 As 109/2013 - 34).“
15. Z obsahu správního spisu soud zjistil, že žalobci bylo po jeho narození na území uděleno povolení k trvalému pobytu z důvodu společného soužití žalobce se svým otcem, který pobýval na území z titulu povolení k trvalému pobytu. Povolení k trvalému pobytu otce žalobce bylo ke dni 7. 11. 2018 zrušeno podle § 87l odst. 1 písm. a), e) zákona o pobytu cizinců z důvodu, že byl šestkrát pravomocně odsouzen, v prvních pěti případech k podmíněným trestům odnětí svobody, z toho jeden trest byl změněn na nepodmíněný

trest, v šestém případě byl uložen nepodmíněný trest odnětí svobody. Po zahájení řízení, které vyústilo ve vydání napadeného rozhodnutí, žalobce v písemném podání ze dne 8. 1. 2019 uvedl v podstatě stejné skutečnosti týkající se rodinných vazeb, jaké uvedl v žalobě, s výhradou, že žalobce bude navštěvovat školku a mluví dobře česky vzhledem ke svému věku, a dodal, že na území má žalobce a jeho bratr jistotu slušného života a možnost získání vzdělání, jeho matka se nechce vrátit do Vietnamu, zde podniká a stará se o děti, ve Vietnamu nemá kam se vrátit, na území ČR vlastní dům.

16. Prvoinstanční rozhodnutí bylo ve vztahu k přiměřenosti odůvodněno tím, že otec žalobce nemá pobytové oprávnění, žalobce pobýval na území na základě povolení k trvalému pobytu od 8. 7. 2016 za účelem soužití s otcem. V prvoinstančním řízení bylo skutkově zjištěno, že je vedeno řízení s matkou a bratrem žalobce o zrušení jejich pobytových oprávnění, a proto by měl žalobce vzhledem ke svému věku následovat pobyt rodičů, když na území nemůže zůstat sám. Nemovitosti matky jsou zatíženy exekucí. Provozovna, kde matka žalobce provozovala živnost, je zatížena exekučními příkazy k prodeji nemovitostí, a proto nebude mít zde možnost provozovat živnost a zajišťovat živobytí. Soukromé nerodinné vazby žalobce na území vzhledem k jeho věku (nechodí do školky, veškerý čas tráví v rodině) nepřicházejí do úvahy. Rodiče žalobce neumí česky přes velmi dlouhý pobyt na území. Výchova žalobce může být přenesena do Vietnamu. Ve Vietnamu se nachází prarodiče a čtyři sourozenci rodičů žalobce. Závěrem dodal, že žalobci nebyl vysloven zákaz pobytu na území.
17. V odvolání žalobce uvedl, že jeho otec podal proti rozhodnutí o zrušení svého pobytového oprávnění odvolání. Exekuce na nemovitosti matky žalobce je vedena pro dluh otce, od roku 2016 mají rodiče zúžené společné jmění manželů a otec se exekuci aktivně brání a část dluhu uhradil. Žalobce navrhl doplnit dokazování o exekuční spis otce. Celá rodina žije na území, plní svoje závazky a aktivně se zapojuje do podnikání. Sporoval závěr, že žalobce má následovat rodiče do Vietnamu, když v zájmu žalobce a jeho matky a bratra je zůstat na území. Žalobce bude navštěvovat školku a mluví dobře česky vzhledem ke svému věku. Obě děti z Vietnamu nic neznají a za svou mateřštinu považují češtinu. Rodiče žalobce rozumí česky tak, aby porozuměli dotazům v běžném společenském životě, např. při podnikání, nebo ve styku se školou, úřady apod.
18. Napadené rozhodnutí je odůvodněno ve vztahu k přiměřenosti tím, že otcovo odvolání bylo jako opožděné zamítnuto ke dni 25. 2. 2019. O zrušení pobytových oprávnění matky a bratra žalobce bylo rozhodnuto současně s napadeným rozhodnutím. Žalovaná shrnula, že pobytová oprávnění bratra a rodičů žalobce byla zrušena, a proto rozhodnutí nemůže být nepřiměřené, protože mohou společně žít v zemi původu. Napadené rozhodnutí nestaví překážku budoucího pobytu na základě jiného pobytového oprávnění. Žalobce za vazební osoby označil jen osoby vietnamského původu. Žalovaná poukázala na to, že podle podání ze dne 8. 1. 2019 si rodiče žalobce museli nechat přeložit výzvu správního orgánu a před rozvodovým soudem požádali o tlumočníka, tudíž přes jejich relativně dlouhý pobyt na území nejsou dostatečně integrováni. V zemi původu žije matka a sourozenci otce žalobce, vlast navštívil otec žalobce v roce 2017, takže udržuje vazby v zemi původu. Nebýt protispoločenského jednání otce žalobce, nebyl by zákonný důvod pro zrušení pobytového oprávnění žalobce a jeho matky a bratra. S důsledky, které bude jednání otce mít pro jeho rodinu, musel otec žalobce počítat. Důkazní návrh na exekuční spis byl odmítnut, protože jeho obsah nemohl nic změnit na faktu, že na ekonomickou situaci rodiny dopadají nepříznivé důsledky exekuce. Vzhledem k nízkému věku žalobce si nemohl vytvořit soukromé vazby mimo rodinu hodné ochrany.

19. Z úřední činnosti je soudu známo, že ohledně matky a bratra žalobce probíhají u zdejšího soudu řízení sp. zn. 57 A 98/2019 a 57 A 101/2019, kde se posuzuje zákonnost rozhodnutí správních orgánů o zrušení jejich pobytových oprávnění. V těchto věcech rozhodl zdejší soud současně s posuzovanou věcí a použil přitom stejná právní východiska jako ve věci žalobce.
20. Podle ustálené judikatury (například usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu čj. 5 Afs 16/2003-56) tvoří rozhodnutí správních orgánů I. a II. stupně z hlediska soudního přezkumu jeden celek. Soud považuje rozhodnutí správních orgánů obou stupňů ve vztahu k přiměřenosti za přezkoumatelná a logicky a srozumitelně odůvodněná. Správní úvaha prvoinstančního orgánu i žalované, že rozhodnutí o zrušení platnosti pobytového oprávnění žalobce není nepřiměřené, nepřekročila zákonem stanovené meze správního uvážení, ani je nezneužila, proto má soud žalobní námitku žalobce za nedůvodnou.
21. Správní orgány obou stupňů byly povinny zvážit přiměřenost svých rozhodnutí. Správní orgány obou stupňů se dopadem rozhodnutí zabývaly ve svých rozhodnutích dostatečně. Správní orgány vzaly do úvahy skutečnosti tvrzené žalobcem i skutečnosti zjištěné ze spisu, tj. že dvouletý žalobce pobýval na území na základě povolení k trvalému pobytu za účelem soužití s otcem, jehož pobytové oprávnění zaniklo. Matka žalobce na území podnikala, vlastní v ČR nemovitosti zatížené exekucí. Žalobce má stejnou státní příslušnost jako jeho rodiče a bratr. Žalobce plánuje nastoupit do školky a mluví česky odpovídající jeho věku a rodinnému jazykovému. Ve Vietnamu se nachází širší rodina žalobce. O zrušení pobytových oprávnění matky a bratra žalobce bylo rozhodnuto současně s napadeným rozhodnutím. Soud aprobuje závěr správních orgánů, že plná integrace rodičů žalobce na území je vyloučena tím, že přes poměrně dlouhý pobyt na území nerozumí zcela česky (nechávací si přeložit výzvy úřadů, se soudem jednají s tlumočnickem).
22. Soud aprobuje závěr správních orgánů o přiměřenosti rozhodnutí daný tím, že žalobce má rodinné vazby na území k bratrovi, matce, příp. otci, jejichž pobytové oprávnění bylo zrušeno. Soud dodává, že pobytové oprávnění žalobce bylo vázáno na pobytové oprávnění jeho otce. Jelikož má žalobce rodinné vazby na území jen k bratrovi a matce (otec by na území pobýval ilegálně), mohou svůj rodinný vztah pěstovat v zemi původu a napadeným rozhodnutím se tomu nebrání. Napadené rozhodnutí není překážkou případného budoucího pobytu žalobce na základě jiného pobytového oprávnění. Žalobce za vazební osoby označil výlučně osoby vietnamského původu, a proto tyto vztahy lze realizovat v jejich společné vlasti. Popsané rodinné vazby žalobce omezující se na osoby vietnamského původu proto vylučují závěr o tom, že napadené rozhodnutí by bylo nepřiměřené vzhledem k důvodu zrušení pobytového oprávnění žalobce (zánik pobytového oprávnění nositele oprávnění, na nějž je oprávnění žalobce vázáno).
23. Pokud jde o soukromé vztahy žalobce na území, jimiž žalobce odůvodňoval nepřiměřenost rozhodnutí, pak i zde správní orgány situaci žalobce posoudily správně. Žalobce ve správním řízení nikdy netvrdil, že navštěvuje mateřskou školku, uváděl jen, že ji navštěvovat bude. Ostatně, i kdyby mateřskou školku navštěvoval, soud je toho názoru, že případné sociální vazby na kamarády v mateřské škole nemohou mít ze své podstaty takovou intenzitu, že by mohlo být uvažováno o tom, že by zájem na jejich zachování byl s to mít vliv na přiměřenost rozhodnutí. Možnost, že se rodina přesune zpět do vlasti, zásadně ovlivňuje hodnocení přiměřenosti rozhodnutí z hlediska jeho dopadů do života

žalobce. Vzhledem k věku žalobce na území žít sám bez péče rodičů žít nemůže.

24. Soud tedy dospěl k závěru, že z obsahu správního spisu ani z tvrzení žalobce nevyplývají žádné okolnosti, pro které by bylo možné zrušení jeho povolení k dlouhodobému pobytu považovat z hlediska soukromého a rodinného života žalobce za nepřiměřené. Soud ještě odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 11. 2017, č. j. 6 Azs 348/2017-26, podle něhož *„Smyslem přímé aplikace Úmluvy v situacích podobných této je zabránit nepřiměřeným zásahům do soukromého a rodinného života cizince, nikoli rušit správní rozhodnutí pouze proto, aby do nich přibýlo několik vět o tom, že žádné důvody, které by zakládaly nepřiměřenost rozhodnutí, nebyly shledány.“*
25. K žalobním námitkám ještě soud dodává, že v řízení před správními orgány žalobce netvrdil, že má na území lékaře, ale lze to předpokládat. Nicméně, i kdyby to však ve správním řízení tvrzeno bylo, nemohlo by to mít za důsledek nepřiměřenost rozhodnutí, protože nejde o rodinnou ani soukromou vazbu chráněnou zásadou přiměřenosti. Pokud žalobce v žalobě uváděl, že má rodinné vztahy na území s ostatními dětmi, pak nejde o vztah rodinný, pokud nebylo tvrzeno, o jaký příbuzenský či obdobný vztah se má jednat.
26. Lze shrnout, že primární odpovědnost za uvedení relevantních tvrzení leželo ve správním řízení na žalobci (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 4. 2018, č. j. 3 Azs 234/2017 – 28). Žalobci byl ve správním řízení poskytnut prostor pro předestření své skutkové verze. Tento prostor žalobce v posuzovaném případě dostal, správní orgány skutečnosti tvrzené žalobcem vzaly do úvahy a správně uzavřely, že ve svém souhrnu nevedou k závěru, že rozhodnutí je nepřiměřené zásahu do rodinného a soukromého života žalobce. Závažný zásah do života rodiny žalobce, který s sebou nese napadené rozhodnutí, je nesporný, nicméně není nepřiměřený důvodu rozhodnutí. Vzhledem k možnosti realizace společného soužití rodiny ve vlasti a nízkému věku žalobce je rozhodnutí přiměřené.
27. Soud dodává, že čl. 8 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod a čl. 3 odst. 1 Úmluvy o právech dítěte je nutno vykládat tak, že je rozhodné, zda a do jaké míry je cizinci znemožněn jeho rodinný a soukromý život v jeho zemi původu a do jaké míry je přijímající stát právě z tohoto důvodu povinen umožnit mu přenést si svůj rodinný, respektive soukromý život na jeho území. Vzhledem k tomu, že žádná překážka pro přenesení rodinného a soukromého života do vlasti nebyla tvrzena ani jinak zjištěna, je napadené rozhodnutí v souladu i s popsányými mezinárodními úmluvami.
28. Lze doplnit, že žalobce žalobou nebrojil proti zjištěním žalované uvedeným v napadeném rozhodnutí, namítal jen, že zjištěné skutečnosti byly nesprávně posouzeny, s čímž soud nesouhlasí. Pokud žalobce argumentoval jazykovými schopnostmi, soud aprobejše hodnocení žalované, že v případě, že rodiče žalobce česky řádně nehovoří a z podstaty věci vyplývá, že se s žalobcem dorozumívají vietnamštinou, nelze toto považovat za důvod (jak samostatně, tak ve spojení s ostatními) za shledání nepřiměřenosti dopadů rozhodnutí. Jakkoli tedy soud vnímá, že možné následky napadeného rozhodnutí jsou žalobce a jeho rodinu závažné už jen proto, že mohou změnit naprosto zásadně dosavadní způsob jejich života, soud je stejně jako správní orgány považuje za adekvátní důvodu, který vedl správní orgány právě k rozhodnutí o zrušení povolení k trvalému pobytu žalobce.
29. Soud podotýká, že nepřehlédl žalobcovu námitku, podle které správní orgány porušily § 2 odst. 3 správního řádu, neboť v řízení vedeném z moci úřední nezjistil všechny rozhodné okolnosti případu. Tato námitka je nicméně formulována zcela obecně a bez jakékoliv návaznosti na skutkové okolnosti projednávaného případu. S ohledem na uvedené a na to,

že kvalita žalobních námitek předurčuje kvalitu jejich vypořádání, soud vypořádává tuto žalobní námitku tak, že žalobce v průběhu správního ani soudního řízení netvrdil, co konkrétně a proč měly správní orgány prošetřovat (obdobně viz rozsudek rozšířeného senátu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008 - 78, publ. pod č. 2162/2011 Sb. NSS).

30. Žalobu soud shledal nedůvodnou, proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

VI.

Náklady řízení

31. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch a žalované nad rámec běžné úřední činnosti žádné náklady nevznikly, ani jejich náhradu nepožadovala, proto soud vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost. Kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozsudku. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 11. listopadu 2019

Mgr. Alexandr Krysl v.r.
předseda senátu